

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2015/0315 van 2 juni 2015
in de zaak 1112/0599/A/2/0642

In zake:

■■■■■

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Carine THIJS
kantoor houdende te 3000 Leuven, Rijschoolstraat 1/11

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **VLAAMS-BRABANT**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Dany SOCQUET
kantoor houdende te 3080 Tervuren, Merenstraat 28
waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

*Tussenkomen
partijen:*

■■■■■

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Koen VAN WYNSBERGE
kantoor houdende te 9860 Oosterzele, Kwaadbeek 47a
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 6 april 2012 en geregulariseerd met een schrijven van 3 mei 2012, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 26 januari 2012.

De deputatie heeft het administratief beroep van de tussenkomen partijen tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente ■■■■■ van 27 september 2011 gedeeltelijk ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomen partijen een stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor de nieuwbouw van een tweede bedrijfswoning en een stedenbouwkundige vergunning verleend voor de uitbreiding van een eierlokaal met bijhorende erfverharding van aan de bestaande erfverharding tot aan het nieuwe eierlokaal en bestaande stal.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te ■■■■■ en met als kadastrale omschrijving ■■■■■

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

Het verzoekschrift werd initieel ingediend door de [REDACTED]. De Raad heeft met een arrest A/4.8.18/2013/0002 van 29 januari 2013 de vordering in hoofde van de [REDACTED] onontvankelijk verklaard gelet op het niet tijdig betalen van het rolrecht.

2.

De griffier van de Raad heeft de verzoekende partij bij aangetekende brief van 20 april 2012 uitgenodigd om haar verzoekschrift, ingesteld met een aangetekende brief van 6 april 2012 te regulariseren binnen een vervaltermijn van vijftien dagen. De verzoekende partij werd verzocht om 1) het verzoekschrift te ondertekenen, 2) de naam en het adres van de verweerder mee te delen, 3) het voorwerp van het beroep te omschrijven, 4a) een omschrijving te geven van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur en b) een omschrijving van de wijze waarop deze regelgeving, voorschriften of beginselen naar het oordeel van de verzoeker geschonden wordt of worden en 5) een afschrift van de bestreden beslissing mee te delen.

Met een aangetekende brief van 3 mei 2012 heeft de verzoekende partij een verzoekschrift ingediend waarbij – naar haar oordeel – werd voldaan aan de gevraagde regularisatie.

In tegenstelling tot wat de verwerende partij voorhoudt werd het geregulariseerde verzoekschrift tijdig, dit is binnen de door artikel 4.8.17, §2 VCRO voorziene vervaltermijn van 15 dagen ingediend.

3.

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft het originele administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend. De tussenkomende partijen hebben een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 15 januari 2013, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Carine THIJS die verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Dany SOCQUET die verschijnt voor de verwerende partij en de tussenkomende partijen en hun advocaat Koen VAN WYNSBERGE, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. REGELMATIGHEID VAN DE RECHTSPLEGING

Ter zitting werpt de verzoekende partij nieuwe middelen op met betrekking tot het openbaar onderzoek en de dossiersamenstelling, middelen die volgens haar de openbare orde zouden kunnen raken. De verzoekende partij legt hierover een memorie neer.

Het kan en mag niet de bedoeling zijn om in een nota die op de pleitzitting wordt neergelegd nieuwe middelen te gaan ontwikkelen en hierdoor het recht op tegenspraak te ontnemen aan de andere in het geding betrokken partij. In beginsel moeten middelen immers, om op ontvankelijke wijze in de debatten te kunnen worden gebracht, uiteengezet worden in het inleidend verzoekschrift.

Dit principe geldt ook voor middelen die de openbare orde zouden aanbelangen. Van dit beginsel kan enkel afgeweken worden indien de grondslag ervan pas na de inleiding aan het licht is gekomen, in welk geval de middelen in het eerst mogelijke in de procedureregeling voorziene processtuk moeten worden opgeworpen.

Daargelaten de vraag of de ingeroepen middelen wel de openbare orde raken moet vastgesteld worden dat de ingeroepen schendingen, nu zij het openbaar onderzoek betreffen en de dossiersamenstelling, wel degelijk geformuleerd konden worden bij de inleiding van de vordering aangezien de voorafgaande administratieve procedure, inclusief het openbaar onderzoek aan de verzoekende partij bekend was.

De ter openbare zitting van 15 januari 2013 neergelegde nota met formulering van twee nieuwe middelen is dan ook onontvankelijk en dient uit de debatten geweerd te worden.

IV. TUSSENKOMST

■■■■■ verzoeken met een aangetekende brief van 7 september 2012 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft met een beschikking van 24 september 2012 de tussenkomende partijen, als aanvragers van de stedenbouwkundige vergunning, toegelaten om in de debatten tussen te komen.

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. FEITEN

Op 7 april 2011 (datum van het ontvangstbewijs) dienen de tussenkomende partijen bij het college van burgemeester en schepenen van ■■■■■ een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het bouwen van een tweede bedrijfswoning, een landbouwloods en eierlokaal met bijhorende erfverharding”*.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 april 1977 vastgestelde gewestplan ‘Leuven’, gelegen in agrarisch gebied.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 1 juni tot en met 30 juni 2012, worden vijf bezwaarschriften ingediend ondermeer door de verzoekende partij.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling Vlaams-Brabant brengt op 10 juni 2011 een gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente [REDACTED] verleent op 5 juli 2011 het volgende ongunstig advies:

“ ...

Beschrijving van de bouwplaats, de omgeving en het project

De bouwplaats situeert zich langs het [REDACTED] B, buiten de kern van de deelgemeente [REDACTED]. De omgeving kenmerkt zich door verspreide woningbouw met hoofdzakelijk een vrijstaand karakter.

Door de reeds aanwezige bebouwing en de reeds aanwezige infrastructuur is de structuur van het gebied gekend. Het project voorziet het oprichten van een vrijstaande bedrijfswoning op een nog onbebouwd perceel, langs het [REDACTED]. De woning is voorzien op 12 m uit het midden van de voorliggende wegenis.

De afstand ten opzichte van de achterzijde van de woning en het nieuw op te richten eierlokaal bedraagt 66 m.

In eerste instantie zal een bedrijfswoning, een erfverharding en een nieuw eierlokaal ingeplant worden.

In de eerste instantie heeft de nieuwe bedrijfswoning geen relatie met de bestaande en vergunde bebouwing.

Tevens dienen wij te verwijzen naar het advies van Landbouw en Visserij dd. 10/06/2011: - de afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling betreurt het echter dat in de motiverende nota geen intentieverklaring is opgenomen.

- Uit landbouwkundig standpunt kunnen de voorgestelde werken worden aanvaard, voor zover de aanvragers hun toekomstvisie effectief kunnen verwezenlijken.

Het is precies dan dat de voorgestelde werken bijdragen tot de duurzame ontwikkeling van het bedrijf.

Momenteel kan niemand bevestigen of deze toekomstvisie inderdaad zal verwezenlijkt worden.

Bijkomend verwijzen wij naar het antwoord op vraag nr. 101 van 29/01/2009 van de heer [REDACTED], Minister - President, :

- Een tweede bedrijfswoning kan slechts wanneer het een dubbelvolwaardig bedrijf betreft, uitgebaat door twee bedrijfsleiders waarbij daarenboven, wanneer in dit kader van een generatiewissel gebeurt, een voldoende lange beroepsloopbaan (min 15 jaar) van beide bedrijfsleiders inhoudt.

Indien aan deze eis niet wordt voldaan, is er nog steeds de mogelijkheid om de bestaande bedrijfswoning uit te breiden tot een maximaal totaalvolume van 1.250 m³.

Hierbij dienen wij te verwijzen naar het advies van de diensten van het Department Landbouw en Visserij dd. 25/02/2008 , ref : 08/02/0235/LPLU wat zegt:

dat op korte termijn het de bedoeling is om het bedrijf uit te breiden naar 59.999 dieren en dat de dochter in het bedrijf zal komen als toekomstige overneemster

Bijgevolg kan niet aangetoond worden dat beide bedrijfsleiders minimaal 15 jaar beroepsloopbaan hebben.

Wat betreft de overige gebouwen, zoals de sorteerruimte, opslagruimte en de graanopslag , kan geen idee gegeven worden van het latere uitzicht en bijgevolg ook niet van de ruimtelijke impact op het agrarische gebied.

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

De bouwplaats situeert zich buiten de kern van de deelgemeente [REDACTED] . Gelet op de totale perceelsoppervlakte zal de toekomstige bebouwing, na volledige invulling van de bedrijfsgebouwen en de bedrijfswoning een overdreven terreinbezetting veroorzaken. Gelet op de voorgestelde vormgeving en gelet op het voorgestelde materiaalgebruik, zal de toekomstige bebouwing harmoniëren met de bestaande omliggende bebouwing en de goede ruimtelijke ordening van het gebied in het gedrang brengen .

Algemene conclusie

Om bovenvernoemde redenen is het voorgelegde project stedenbouwkundig-architecturaal niet verantwoord .

...

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar wordt om advies gevraagd, maar brengt dit niet uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente [REDACTED] weigert op 27 september 2011 de stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partijen en herneemt hiervoor zijn eerder ontwikkelde argumentatie.

De tussenkomende partijen tekenen tegen deze beslissing op 19 oktober 2011 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 9 januari 2012 om dit beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren op grond van de volgende beoordeling:

“ ...

c) Betreffende de uitbreiding van het eierlokaal kan worden gesteld dat de voorgestelde inplanting de mogelijke locatie van een tweede bedrijfswoning, dicht bij de bestaande bedrijfgebouwen, hypothekeert. De bouw van een tweede bedrijfswoning moet immers gebeuren binnen het gebouwencomplex van het bedrijf of er duidelijk toe behoren. Door het eierlokaal op deze manier uit te breiden kan een mogelijke verwezenlijking van een tweede bedrijfswoning en een optimale bedrijfsinrichting bemoeilijkt worden.

d) Voorts wordt de nieuwe toegangsweg overbodig geacht. Er is reeds een verzorgde, duurzame verharding aanwezig die de twee naburige bedrijven ontsluit. Door een nieuwe erfverharding wordt niet ontkomen aan het recht van doorgang dat door de buurman verleend wordt. De nieuwe erfverharding sluit immers ter hoogte van de bestaande

bedrijfswoning aan op de eerste ontsluitingsweg en zal vanaf daar in gebruik blijven. Bijkomende, onnodige verharding is niet gewenst.

Conclusie

De aanvraag komt niet in aanmerking voor vergunning, om volgende redenen:

- de bouw van een tweede bedrijfswoning moet gebeuren binnen het gebouwencomplex van het bedrijf of er duidelijke toe behoren zodat geen afgescheiden residentiële woongelegenheid kan ontstaan;*
- de inplanting van het eierlokaal hypothekeert een mogelijke tweede bedrijfswoning dicht bij het bestaande gebouwencomplex van het bedrijf;*
- de erfverharding is overbodig daar er reeds een duurzame ontsluiting van het bedrijf bestaat.*

...

Na de hoorzitting van 24 januari 2012 beslist de verwerende partij op 26 januari 2012 om het beroep gedeeltelijk in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

5.7 Beoordeling

a) De aanvraag is niet gelegen binnen een overstromingsgevoelige zone. Gezien de aanvraag een uitbreiding van de bebouwde oppervlakte inhoudt zal er een vermindering van de infiltratiecapaciteit van de bodem plaatsvinden. In deze omstandigheden dient overgegaan te worden tot afkoppeling van het hemelwater, overeenkomstig de provinciale verordeningen. De voorzieningen voor recuperatie en/of infiltratie en buffering van het hemelwater zijn deels weergegeven op de plannen, de aanstiplijsten zijn niet correct ingevuld. De aanvraag beantwoordt niet aan de geldende verordeningen omtrent het afkoppelen van dakoppervlaktes en verharde oppervlaktes. Het dak van het eierlokaal werd niet opgenomen in de horizontale dakoppervlakte van de nieuw te bouwen dakconstructies. De betonverharding werd niet opgenomen in de niet-waterdoorlatende verhardingen. Een stedenbouwkundige vergunning kan slechts worden afgeleverd onder voorbehoud dat deze voorzieningen opgenomen worden in de plannen, overeenkomstig de ingevulde aanstiplijst.

b) Het goed maakt geen deel uit van een behoorlijk vergunde en niet vervallen verkaveling. Het is evenmin gelegen binnen de grenzen van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of een ruimtelijk uitvoeringsplan. Volgens het gewestplan Leuven is het goed gelegen in een agrarisch gebied. Artikel 11 van het KB van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen is van kracht. De uitbreiding van een eierlokaal en erfverharding is niet in strijd met de bestemmingsvoorschriften van het agrarisch gebied. Het oprichten van een eengezinswoning is in strijd met de bestemmingsvoorschriften van het agrarisch gebied:

"De agrarische gebieden zijn bestemd voor landbouw in de ruime zin. Behoudens bijzondere bepalingen mogen de agrarische gebieden enkel bevatten de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen, de woning van de exploitanten, benevens verblijfsgelegenheden voor zover deze een integrerend deel van een leefbaar bedrijf uitmaakt, en eveneens para-agrarische bedrijven."

In de omzendbrief betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen worden de voorwaarden gesteld voor een tweede bedrijfswoning in agrarisch gebied.

1) Beide woningen moeten effectief bestemd zijn voor exploitanten van de onderneming. Concreet dient te worden onderzocht of zowel de bewoner van de

bestaande als deze van de nieuwe woning in de werking van het bedrijf zijn ingeschakeld.

Niet vereist is dat beide exploitanten fulltime tewerkgesteld zijn op het bedrijf. Niettemin moet de exploitatie van het bedrijf een substantieel gedeelte uitmaken van de beroepsbezigheden van de betrokkenen. Zoniet kunnen zij niet langer als de exploitanten van het bedrijf worden beschouwd

2) het bedrijf moet voldoende omvangrijk zijn om tewerkstelling van minstens twee arbeidskrachten te verzekeren;

3) de bouw van de tweede woning moet gebeuren binnen het gebouwencomplex van het bedrijf of er duidelijk toe behoren zodat geen afgescheiden residentiële woongelegenheden zou ontstaan.

Zoals uit het advies van de afdeling Duurzame Landontwikkeling blijkt betreft het een dubbelvolwaardig scharrelkippenbedrijf met 59 999 dieren. Beide aanvragers zijn fulltime actief op het bedrijf. De tweede bedrijfswoning wordt echter aan de straatzijde ingeplant, terwijl de andere gebouwen van het bedrijf zich op circa 100 m van de straat bevinden. Ze bevindt zich dus niet in het gebouwencomplex of behoort er niet duidelijk toe. Op die manier wordt een situatie gecreëerd waarbij de tweede woning afsplitsbaar is van de bedrijfssite. Een afgescheiden residentiële woongelegenheden kan aldus ontstaan. Het feit van de twee vermelde landbouwloodsen, die in een latere fase zouden worden opgericht, biedt thans geenszins zekerheid voor de vooropgestelde inrichting van het bedrijfsgoed; het kan slechts worden aangezien als een vrijblijvende toekomstvisie op papier. De geponeerde vooruitzichten met betrekking tot deze loodsen rechtvaardigen bijgevolg ook niet de inplanting van een tweede woning op deze afgelegen locatie aan de straat.

c) Betreffende de uitbreiding van het eierlokaal kan worden gesteld dat de voorgestelde inplanting aanvaardbaar is. Het eierlokaal sluit aan bij een bestaand eierlokaal en kan zo geïntegreerd worden in de bedrijfssite. Een mogelijke locatie van een tweede bedrijfswoning dicht bij de bestaande bedrijfsgebouwen wordt in deze niet gehypothecerd gezien de open ruimte links voor de bestaande bedrijfswoning.

d) Gezien de negatieve evaluatie van de tweede bedrijfswoning wordt de nieuwe erfverharding deels overbodig geacht. Er is immers reeds een verzorgde, duurzame verharding aanwezig die de twee naburige bedrijven ontsluit. Ter hoogte van de bestaande bedrijfswoning kan een nieuwe erfverharding aangelegd worden tot aan het gevraagde eierlokaal en de bestaande stal. Een tweede toegangsweg vanaf de straat tot aan deze gebouwen is niet noodzakelijk. Bijkomende, onnodige verharding is niet gewenst.

De overwegingen in acht genomen komt de aanvraag deels in aanmerking voor vergunning, om volgende redenen:

- de bouw van een tweede bedrijfswoning moet gebeuren binnen het gebouwencomplex van het bedrijf of er duidelijk toe behoren zodat geen afgescheiden residentiële woongelegenheden kan ontstaan;*
- de inplanting van het eierlokaal hypothekeert een mogelijke tweede bedrijfswoning dicht bij het bestaande gebouwencomplex van het bedrijf niet en is dus aanvaardbaar;*
- de erfverharding kan aangelegd worden vanaf de bestaande bedrijfswoning tot aan het gevraagde eierlokaal en de bestaande stal, een tweede toegangsweg vanaf de straat is overbodig daar er reeds een duurzame ontsluiting van het bedrijf bestaat.*

...

Dit is de bestreden beslissing.

VI. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij stelt een ‘*nabije buurtbewoner te zijn*’ en houdt voor dat het eierlokaal slechts een voorbode is van een nieuwe uitbreiding van het bestaande kippenbedrijf: “*2 kippenstallen is MEER DAN GENOEG. Men heeft nu nog een aanvraag ingediend voor een 3de kippenstal met ook een capaciteit van 60.000 kippen en na verloop van tijd gaat er nog een 4de bijkomen. Wij zeggen NEEN, wij ondervinden nu al meer dan genoeg hinder van de reeds bestaande kippenstallen zodat een uitbreiding echt niet meer leefbaar is voor de buurt*”.

De verzoekende partij is van oordeel dat er 2ha agrarisch gebied zal volgebouwd worden met kippenstallen met verdiepingen met een totale hoogte van 10m.

Verder voert de verzoekende partij het volgende aan:

“Wij als buurt verzetten ons hevig tegen de bouw van bijkomende kippenstallen, dus een eerste stap het bouwen van een eierlokaal kan niet worden aanvaard vermits het bouwen van een 4de kippenstal niet meer leefbaar is voor de buurt. Geur- en reukhinder, de infrastructuur van de gemeente die niet bestand is tegen het vele vrachtvervoer waardoor de eigendommen van de buurtbewoners wordt vernield, het ongedierte, geen gewone vliegen maar dikke dollen, wekelijks wordt er mest uitgevoerd waardoor de straten vol liggen, wij er met onze auto doormoeten en zo de doordringende geur mee in onze woning nemen,”

2.

De verwerende partij antwoordt dat uit de uiteenzetting van de verzoekende partij niet blijkt over welk rechtens vereiste belang men beschikt. Als derde belanghebbende dient de verzoekende partij het bestaan van de voorgehouden hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk maken en de aard en de omvang ervan voldoende concreet te omschrijven en aan te tonen dat er een (on)rechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de stedenbouwkundige vergunning. Het loutere nabuurschap volstaat niet om te kunnen spreken van een rechtens vereist belang. Volgens de verwerende partij toont de verzoekende partij niet aan welke hinder de bouw van het eierlokaal met zich meebrengt.

3.

De tussenkomende partijen treden de argumentatie van de verwerende partij bij.

4.

De verzoekende partij voegt in haar wederantwoordnota nog toe dat het eierlokaal van 15m op 18m met zadeldak de kwaliteit van het landschap schaadt en duidelijk visuele hinder veroorzaakt, daarenboven zou gebruik worden gemaakt van tweedehandsmaterialen. Voorts stelt de verzoekende partij nog dat de “ecologische kwaliteit” van de omgeving wordt aangetast door het kippenbedrijf.

Beoordeling door de Raad

1.

Het is vaststaande rechtspraak dat de loutere beschikking over zakelijke of persoonlijke rechten op een onroerend goed dat gelegen is in de nabijheid van het perceel waarop de vergunning betrekking heeft, niet volstaat om een door de verwerende partij afgegeven vergunning bij de Raad te kunnen aanvechten.

Artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist dat de verzoekende partij, om als derde belanghebbende bij de Raad beroep te kunnen instellen, aantoont of aannemelijk maakt dat zij rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden door de bestreden beslissing.

Het bestaan van die hinder of nadelen hoeft niet absoluut zeker te zijn. De verzoekende partij moet wel het mogelijke bestaan van die hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet omschrijven, en tegelijk aantonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunning en de hinder of nadelen die zij ondervindt of zal ondervinden. In haar inleidend verzoekschrift legt de verzoekende partij de grote krijtlijnen van het debat inzake haar belang vast.

2.

De verzoekende partij roept geur- en reukhinder in.

De geurhinder die door de verzoekende partij wordt aangehaald vloeit echter voort uit de reeds bestaande exploitatie van de onderneming van de tussenkomende partijen, en heeft geen betrekking op de uitbreiding van het eierlokaal, hetwelk voorwerp is van dit beroep (naast de erfverharding). Het eierlokaal dient evenwel enkel ter verpakking van de eieren en in dit lokaal worden geen kippen gekweekt. Vanuit dit lokaal kan geen geurhinder afkomstig zijn. Uit de toelichting verschaft door de verzoekende partij kan bovendien afgeleid worden dat de verzoekende partij doelt op geurhinder afkomstig van de reeds bestaande kippenstallen, zodat de Raad dient vast te stellen dat er geen rechtstreeks causaal verband bestaat met de alhier bestreden beslissing.

3.

De verzoekende partij bevestigt in haar verzoekschrift dat zij in het agrarisch gebied woont, maar zij stelt dat *‘dergelijke hinderlijke inrichting’ niet thuis hoort in een woongebied maar in een KMO zone of in industriegebied.*

Enkel aan de hand van een plannetje meegedeeld door de tussenkomende partijen kan de Raad zich een idee vormen waar de verzoekende partij woont ten overstaan van het geplande eierlokaal. Het blijkt niet, en de verzoekende partij toont dit ook niet aan, dat de verzoekende partij en de tussenkomende partijen in andere bestemmingszones gelegen zijn. Het is inderdaad

agrarisch gebied, zodat van bewoners in agrarisch gebied mag worden verwacht dat zij enige tolerantie tonen voor de uitgeoefende activiteiten in hun bestemmingsgebied. Slechts in de ruimere omgeving bevinden zich enkele stroken woongebied met landelijk karakter. De verzoekende partij toont niet aan dat zij persoonlijk geschaad wordt door de inplantingsplaats van het eierlokaal. Allerminst toont de verzoekende partij concreet aan dat het eierlokaal niet thuis zou horen in het agrarisch gebied omwille van overdreven hinder of schadelijke activiteiten.

4.

Ook omtrent de beweerde visuele hinder en ecologische benadeling verstrekt de verzoekende partij geen concrete gegevens en toont zij geen persoonlijk nadeel aan. Het is voor de Raad zelfs niet duidelijk of de verzoekende partij zicht heeft op het op te richten eierlokaal.

Ook omtrent de ingeroepen verkeersproblematiek verschaft de verzoekende partij geen concrete gegevens.

5.

De aangehaalde hinder van verzoekende partij heeft slechts betrekking op de huidige exploitatie van het kippenbedrijf dat zone-eigen gelegen is en heeft geenszins betrekking op de uitbreiding van het eierlokaal dat voorwerp is van de bestreden beslissing.

De verzoekende partij slaagt er derhalve niet in een causaal verband aan te tonen tussen de ingeroepen hinder en de uitbreiding van het eierlokaal, noch kan uit haar uiteenzetting een voldoende geïndividualiseerd persoonlijk belang en een voldoende concreet omschreven persoonlijk nadeel worden afgeleid.

Het beroep is onontvankelijk.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van ██████ is ontvankelijk.
2. Het beroep is onontvankelijk.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij.
4. De kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro voor elk van de tussenkomende partijen, komen ten laste van de tussenkomende partijen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 2 juni 2015, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,
 met bijstand van
Ingrid VAN AKEN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de tweede kamer,

Ingrid VAN AKEN

Hilde LIEVENS